

Wymagania edukacyjne na poszczególne śródroczne i roczne oceny klasyfikacyjne

Język obcy I - poziom ROZSZERZONY

Dla starej podstawy programowej.

Kompe- tencje	Ocena-dopuszczający	Ocena-dostateczny	Ocena-dobry	Ocena-bardzo dobry	Ocena- celujący
Rozumienie ze słuchu	<p>W tekstach o tematyce wcześniej przećwiczonej uczeń potrafi określić główną myśl wypowiedzi, znajduje większość wymaganych informacji, rozróżnia które są prawdziwe, a które fałszywe. W sytuacjach nowych, w tekstach oryginalnych (np. z silnym akcentem, nagromadzeniem potocznych lub bardziej naukowych) ma niewielkie problemy z powyższymi umiejętnościami, ale mimo momentów niezrozumienia jest w stanie odpowiedzieć na ogólniejsze pytania (np. o stosunek mówiącego do tematu, ogólną wymowę tekstu lub jego cel).</p>	<p>We wszystkich tekstach uczeń wskazuje ogólny sens wypowiedzi i jej fragmentów, znajduje kluczowe informacje zawarte w tekście, jest w stanie określić opinie poszczególnych mówiących. Jest świadom funkcji ironii, zmian intonacji i znaczników dyskursu (however, anyway itp.), ale nie zawsze poprawnie rozpoznaje to znaczenie .</p>	<p>Uczeń zna środki językowe, struktury umożliwiające zrozumienie tekstu w różnych jego odmianach i kontekstach. Rozumie sens wypowiedzi natywnych użytkowników języka, potrafi kategoryzować zawarte w tekście informacje, umie streścić wysłuchany tekst (dopuszczalne są nieścisłości nie wpływające na ogólne zrozumienie wypowiedzi) i jego fragmenty. Zna funkcje ironii, zmian intonacji i znaczników dyskursu (however, anyway itp.) i poprawnie rozpoznaje to znaczenie .</p>	<p>Uczeń zna bardzo dobrze środki językowe i struktury gramatyczne potrzebne do pełnego zrozumienia tekstu, nawet jeśli jest to tekst zawierający potoczny lub elementy dyskursu naukowego. Uczeń rozpoznaje opinie mówiącego (lub kilku mówiących), nawet jeśli nie są wyrażone wprost. Potrafi streścić całość lub fragmenty tekstu, właściwie wyselekcjonować informacje i wyciągać wnioski. Jest wrażliwy na funkcje ironii, zmian intonacji i znaczników dyskursu (however, anyway itp.)</p>	<p>Znajomość języka pozwala uczniowi na pełne zrozumienie wszystkich rodzajów tekstów usłyszanych we wszystkich kontekstach i w różnych sytuacjach. Uczeń spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz wykracza swoimi zainteresowaniami i zaangażowaniem poza treści programowe.</p>

Tworzenie tekstów pisanych

Uczeń formułuje krótkie, w pełni zrozumiałe i poprawne wypowiedzi, będące odpowiedzią na zastany kontekst. Tworzy dłuższe teksty użytkowe z zastosowaniem podstawowych środków językowych, w których pomimo ograniczonego słownictwa i błędów językowych osiąga cel komunikacyjny. Zna podstawowe zasady tworzenia konkretnych form wypowiedzi (np. list formalny, rozprawka). Jego wypowiedzi są krótkie z przewagą zdań pojedynczych, ale usiłuje wstawiać do tekstu znaczniki dyskursu (however, anyway, all in all itp.) i tworzyć zdania złożone. Jest świadomy różnicy stylu formalnego i nieformalnego, jednak ma kłopoty z konsekwentnym utrzymaniem stylu. Edycja tekstu jest staranna, choć czasami podział na akapity, zastosowanie cytatów itp. sprawiają piszącemu kłopoty.

Uczeń buduje różne formy wypowiedzi pisemnych z użyciem prostych środków językowych, mało urozmaiconego słownictwa, ograniczonych struktur składniowych i w zakresie tych struktur nie popełnia błędów językowych. Pojawiające się błędy zakłócają komunikację w jedynie w nieznacznym stopniu. Uczeń usiłuje stosować bardziej skomplikowane struktury i w nich błędy są liczniejsze i czasami zakłócają zrozumienie intencji. W pracy widoczne są starania poszerzenia słownictwa (wprowadzanie synonimów, phrasal verbs itp.). Piszący świadomie używa podstawowe znaczniki dyskursu (but, however, although...) i usiłuje wprowadzać te bardziej wymagające. Uczeń zna i stosuje zasady tworzenia konkretnych form wypowiedzi (np. list formalny, rozprawka), stara się różnicować je ze względu na styl. Edycja tekstu jest staranna i podział na akapity, zastosowanie cytatów itp. nie sprawiają piszącemu kłopotów.

Uczeń potrafi samodzielnie formułować wypowiedź przy zastosowaniu zróżnicowanego słownictwa zgodnego z tematem wypowiedzi (tylko nieliczne powtórzenia). Stosuje urozmaicone struktury składniowe, choć w tych trudniejszych pojawiają się błędy, nie zakłócające jednak komunikacji. Piszący świadomie używa zróżnicowane znaczniki dyskursu (but, however, although...), także te bardziej wymagające. Uczeń zna i stosuje zasady tworzenia konkretnych form wypowiedzi (np. list formalny, rozprawka), różnicuje je ze względu na styl. Potknięcia stylistyczne są rzadkie. Edycja tekstu jest staranna i jasny jest podział na akapity, zastosowanie cytatów itp.

Uczeń wykazuje się samodzielnością i kreatywnością w tworzeniu wypowiedzi, stosuje bogate słownictwo, urozmaiconą składnię, tylko sporadycznie popełnia błędy, które nie zakłócają komunikacji. Uczeń tworzy różne typy wypowiedzi poprawne pod względem tematu i formy, . Potrafi formułować i uzasadniać własną opinię, komentować opinie innych osób, wyrażać intencje i stany emocjonalne. Bez problemu świadomie używa zróżnicowane znaczniki dyskursu (but, however, although...), także te bardziej wymagające. Uczeń zna i stosuje zasady tworzenia konkretnych form wypowiedzi (np. list formalny, rozprawka), różnicuje je ze względu na styl. Nie myli stylów. Stara się wykorzystywać chwyt retoryczne odpowiednie dla danej formy wypowiedzi (pytania retoryczne, zwroty do odbiorcy, powtórzenia itp.). Edycja tekstu jest staranna i jasny jest podział na akapity, zastosowanie cytatów itp.

Uczeń spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz wykracza swoimi zainteresowaniami i zaangażowaniem poza treści programowe. Uczeń umie tworzyć ambitne dłuższe teksty, swobodnie operuje środkami językowymi – posługuje się językiem wykształconej osoby. Zna zasady tworzenia form wypowiedzi nie objętych podstawą programową (np. recenzja).

Sprawność czytania

Uczeń rozumie prosty tekst narracyjny, potrafi określić główną myśl tekstu, rozumie ogólny sens dłuższego tekstu i jego fragmentów. Bez problemu lokalizuje w tekście informacje, nawet gdy niektóre jego fragmenty pozostają dla ucznia niezrozumiałe. W prostych tekstach uczeń jest w stanie określić wartość logiczną (prawda/fałsz) poszczególnych tez tekstu, a w tekstach trudniejszych znajduje fragmenty tekstu poświęcone danej tezie.

Uczeń czyta ze zrozumieniem proste teksty, potrafi wyodrębnić główne myśli poszczególnych części tekstu, znajduje określone informacje, rozpoznaje wartość logiczną też które tekst zawiera. Mimo niezrozumienia poszczególnych słów/zwrotów jest w stanie wnioskować o tematyce poszczególnych fragmentów i wartości zawartych w nich informacji.

Uczeń czyta bez problemu teksty proste i krótkie. Nie ma żadnych wątpliwości przy szukaniu potrzebnych informacji czy określaniu wartości logicznej też zawartych w tekście. Ze zrozumieniem przyswaja dłuższe i bardziej złożone teksty, potrafi znaleźć potrzebne informacje i określić bardziej złożone relacje. Uczeń jest wrażliwy na strukturę tekstu i rozpoznaje środki językowe służące jej wyodrębnieniu (np. partykuły „jednak”, „choć”). Tylko z niewielkimi problemami potrafi wstawiać brakujące fragmenty tekstu. Aktywnie wykorzystuje umiejętność domyślania się z kontekstu znaczenia wyrazów trudniejszych

Uczeń czyta ze zrozumieniem zarówno proste, jak i dłuższe, złożone teksty. Bez problemu odnajduje potrzebne informacje, rozpoznaje wartość logiczną i intencje autora. Jest wrażliwy na zawarte w tekście elementy ironii i chwytów retorycznych. Uczeń jest wrażliwy na strukturę tekstu i rozpoznaje środki językowe służące jej wyodrębnieniu (np. partykuły „jednak”, „choć”). Aktywnie wykorzystuje umiejętność domyślania się z kontekstu znaczenia wyrazów trudnych. Uczeń przyswaja także teksty autentyczne, jest w stanie zrozumieć elementy języka potocznego, konstrukcje idiomatyczne i w pewnym zakresie teksty języka naukowego. Potrafi komentować informacje zawarte w tekście, parafrazować je.

Uczeń spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz wykracza swoimi zainteresowaniami i zaangażowaniem poza treści programowe. Jest świadomym odbiorcą tekstów kultury (literatura piękna, prasa, teksty w Internecie). Aktywnie poszerza swoją wiedzę poprzez sięganie do nowych źródeł i jest gotów do rozmowy na ich temat.

Sprawność mówienia

Uczeń zna i wykorzystuje bezbłędnie proste konstrukcje gramatyczno-słownikowe. W zakresie sytuacji przećwiczonych wcześniej bez problemu komunikuje podstawowe informacje i osiąga funkcję perswazyjną języka. Potrafi odpowiednio zareagować na wypowiedzi innych użytkowników języka, zna i stosuje zwroty grzecznościowe. W sytuacjach nowych potrafi przekazać prosty i zrozumiały komunikat przy wykorzystaniu elementarnych struktur gramatycznych oraz ubożego słownictwa. Popelnia błędy leksykalne i gramatyczne, które jednak nie zakłócają komunikacji (cel i główny przekaz wypowiedzi MUSZĄ być zrozumiałe).

Uczeń buduje proste wypowiedzi przy wykorzystaniu znanych struktur leksykalno-składniowych w zadowalającym stopniu. Mimo pojawiających się powtórzeń i błędów językowych bez problemu zachowuje komunikacyjną funkcję języka. Intonacja i wymowa mimo zawahań i błędów także nie zakłócają komunikacji. Uczeń buduje różne formy wypowiedzi ustnej (opowiadanie, opis itp.) i potrafi właściwie zareagować na wypowiedź rozmówcy oraz podtrzymać rozmowę przy zastosowaniu bardziej urozmaiconego słownictwa

Zarówno w sytuacjach przećwiczonych wcześniej, jak i nowych uczeń potrafi wyrazić własną opinię, negocjować, relacjonować wypowiedzi innych osób. Uczeń potrafi tworzyć różne typy wypowiedzi ustnych z zastosowaniem urozmaiconych struktur leksykalno-gramatycznych, rzadko popełnia błędy nie zakłócające jednak komunikacji. Uczeń wykazuje się poprawną intonacją i wymową, stara się wprowadzać znaczniki dyskursu („anyway”, „all in all” itp.), elementy ironii i elementy komunikacji niewerbalnej (.

We wszystkich sytuacjach na wszystkich poziomach komunikacji uczeń posługuje się językiem wykształconej osoby. Zna i świadomie stosuje bardziej zaawansowane struktury leksykalno-gramatyczne, osiąga cel komunikacyjny przy pomocy wszystkich cech prozodii języka. Uczeń usiłuje wprowadzać do swoich wypowiedzi chwytów retorycznych. Stara się wprowadzać do wypowiedzi elementy stylu formalnego. Rzadkie okresy zawahania nie wynikają z braku słów, ale z potrzeby zebrania argumentów. Wyczuwalny jest polski akcent, jednak w zakresie wymowy wypowiedź jest w pełni poprawna i zrozumiała dla odbiorcy.

Uczeń posługuje się językiem wykształconego człowieka z bogatym słownictwem i urozmaiconymi strukturami leksykalno-gramatycznymi i wykorzystaniem cech prozodycznych języka. Uczeń stosuje świadomie chwytów retorycznych i jest w stanie poruszać się w różnych rejestrach języka (formalny, pół-formalny, nieformalny). Polski akcent jest ledwie (lub wcale) wyczuwalny, a w zakresie wymowy wypowiedź jest w pełni poprawna i zrozumiała dla odbiorcy.

<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">Znajomość gramatyki słownictwa</p>	<p>Uczeń stosuje poprawnie proste struktury gramatyczne oraz posiada zasób słownictwa zawarte w podstawie programowej. Buduje proste zdania, czasem usiłuje stworzyć zdania złożone połączone prostymi spójnikami („And”, „but” itp.) Stara się stworzyć bardziej zaawansowane struktury gramatyczne z podstawy programowej, ale popełnia przy tym błędy. Dobór słownictwa nie zawsze odpowiada tematowi.</p>	<p>Uczeń poprawnie stosuje struktury gramatyczne oraz słownictwo wymagane w podstawie programowej. W sytuacjach przewidzianych wcześniej zna i stosuje struktury leksykalno-gramatyczne tylko z drobnymi błędami, które jednak nie mogą zakłócać funkcji komunikacyjnej języka. W sytuacjach nowych uczeń stosuje poprawnie proste struktury leksykalno-gramatyczne i stara się sięgać do bardziej zaawansowanych, choć czasem popełnia błędy. Zdania budowane przez ucznia są dostosowane do potrzeb (w miarę możliwości pojawiają się konstrukcje złożone, połączone odpowiednimi spójnikami).</p>	<p>Uczeń poprawnie stosuje struktury leksykalno-gramatyczne wymagane w podstawie programowej oraz posiada duży zasób słów zawartych w materiale nauczania. Jest świadom istnienia formacji synonimicznych i różnic w odcieniu znaczeniowym poszczególnych odmian struktur leksykalno-gramatycznych. Stara się dobierać gramatykę i słownictwo do bieżących potrzeb komunikacyjnych (np. wymagane przy tworzeniu tekstów w stylu formalnym). Buduje spójne i rozbudowane zdania. Popełniane błędy są sporadyczne.</p>	<p>Uczeń bezbłędnie stosuje struktury leksykalno-gramatyczne wymagane w podstawie programowej oraz posiada bardzo bogaty zasób słów zawarty w materiale nauczania. Stosowane struktury gramatyczne są dostosowane do potrzeb (np. stosowanie idiomów, phrasal verbs i odpowiednich związków frazeologicznych). Bez problemu stosuje konstrukcje synonimiczne. Buduje spójne i rozbudowane zdania z urozmaiconymi strukturami leksykalno-gramatycznymi.</p>	<p>Uczeń bezbłędnie stosuje wymagane struktury leksykalno-gramatyczne oraz te wykraczające poza program. Zna i czynnie wykorzystuje elementy języka potocznego, stylu naukowego itp. Precyzyjnie komunikuje zamierzone treści, w przypadku zapomnienia słowa bez problemu stosuje konstrukcje synonimiczne. Posługuje się językiem wykształconego człowieka ze zróżnicowaniem na rejestry języka. Stosuje bogaty zasób słów wykraczający poza materiał nauczania.</p>
---	---	--	--	--	---

Inne umiejętności	<p>Uczeń dostrzega i potrafi poprawić błędy, posiada umiejętność korzystania ze słownika i innych źródeł. Potrafi wykorzystać analogie językowe z życia codziennego (np. zapożyczeń anglojęzycznych w języku polskim). Jest świadomy własnych postępów i z pomocą nauczyciela identyfikuje i stara się poprawić braki.</p>	<p>Uczeń korzysta ze słownika oraz innych źródeł informacji, w tym również źródeł elektronicznych w celu zdobywania wiedzy językowej. Jest świadomy funkcjonowania języka angielskiego w rodzinie języków europejskich (np. ogólnoeuropejskie zapożyczenia z łaciny). Uczeń potrafi ocenić własne postępy w uczeniu się języka obcego i z pomocą nauczyciela zdiagnozować braki. Aktywnie stara się te braki eliminować.</p>	<p>Uczeń potrafi ocenić własny postęp w uczeniu się języka obcego. Jest świadomy funkcjonowania języka angielskiego w rodzinie języków europejskich (np. ogólnoeuropejskie zapożyczenia z łaciny). Potrafi korzystać z materiałów adaptowanych i autentycznych w celach samokształcenia.</p>	<p>Uczeń potrafi współdziałać w grupie, opracowywać projekty, samodzielnie znajdować przydatne informacje w obcojęzycznych bazach danych i zasobach sieciowych. Jest świadomy funkcjonowania języka angielskiego w rodzinie języków europejskich (np. ogólnoeuropejskie zapożyczenia z łaciny).</p>	<p>Uczeń spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz wykracza swoimi zainteresowaniami i zaangażowaniem poza treści programowe. Aktywnie korzysta z możliwych źródeł do samokształcenia, uczestniczy w życiu kulturalnym związanym ze światem anglojęzycznym (np. czyta literaturę, prasę, wykazuje zainteresowanie historią tego obszaru).</p>
--------------------------	--	--	--	---	--

Wymagania edukacyjne na poszczególne śródroczne i roczne oceny klasyfikacyjne

Język obcy I - poziom ROZSZERZONY

Dla nowej podstawy programowej.

Kompe- tencje	Ocena-dopuszczający	Ocena-dostateczny	Ocena-dobry	Ocena-bardzo dobry	Ocena- celujący
------------------	---------------------	-------------------	-------------	--------------------	-----------------

Rozumienie ze słuchu

W tekstach o tematyce wcześniej przećwiczonej uczeń potrafi określić główną myśl wypowiedzi, znajduje większość wymaganych informacji, rozróżnia które są prawdziwe, a które fałszywe. W sytuacjach nowych, w tekstach oryginalnych (np. z silnym akcentem, nagromadzeniem potocznych lub bardziej naukowych) ma niewielkie problemy z powyższymi umiejętnościami, ale mimo momentów niezrozumienia jest w stanie odpowiedzieć na ogólniejsze pytania (np. o stosunek mówiącego do tematu, ogólną wymowę tekstu lub jego cel).

We wszystkich tekstach uczeń wskazuje ogólny sens wypowiedzi i jej fragmentów, znajduje kluczowe informacje zawarte w tekście, jest w stanie określić opinie poszczególnych mówiących. Jest świadom funkcji ironii, zmian intonacji i znaczników dyskursu (however, anyway itp.), ale nie zawsze poprawnie rozpoznaje to znaczenie .

Uczeń zna środki językowe, struktury umożliwiające zrozumienie tekstu w różnych jego odmianach i kontekstach. Rozumie sens wypowiedzi natywnych użytkowników języka, potrafi kategoryzować zawarte w tekście informacje, umie streścić wysłuchany tekst (dopuszczalne są nieścisłości nie wpływające na ogólne zrozumienie wypowiedzi) i jego fragmenty. Zna funkcje ironii, zmian intonacji i znaczników dyskursu (however, anyway itp.) i poprawnie rozpoznaje to znaczenie .

Uczeń zna bardzo dobrze środki językowe i struktury gramatyczne potrzebne do pełnego zrozumienia tekstu, nawet jeśli jest to tekst zawierający potoczny lub elementy dyskursu naukowego. Uczeń rozpoznaje opinie mówiącego (lub kilku mówiących), nawet jeśli nie są wyrażone wprost. Potrafi streścić całość lub fragmenty tekstu, właściwie wyselekcjonować informacje i wyciągać wnioski. Jest wrażliwy na funkcje ironii, zmian intonacji i znaczników dyskursu (however, anyway itp.)

Znajomość języka pozwala uczniowi na pełne zrozumienie wszystkich rodzajów tekstów usłyszanych we wszystkich kontekstach i w różnych sytuacjach. Uczeń spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz wykracza swoimi zainteresowaniami i zaangażowaniem poza treści programowe.

Tworzenie tekstów pisanych

Uczeń formułuje krótkie, w pełni zrozumiałe i poprawne wypowiedzi, będące odpowiedzią na zastany kontekst. Tworzy dłuższe teksty użytkowe z zastosowaniem podstawowych środków językowych, w których pomimo ograniczonego słownictwa i błędów językowych osiąga cel komunikacyjny. Zna podstawowe zasady tworzenia konkretnych form wypowiedzi (np. list formalny, rozprawka). Jego wypowiedzi są krótkie z przewagą zdań pojedynczych, ale usiłuje wstawiać do tekstu znaczniki dyskursu (however, anyway, all in all itp.) i tworzyć zdania złożone. Jest świadomy różnicy stylu formalnego i nieformalnego, jednak ma kłopoty z konsekwentnym utrzymaniem stylu. Edycja tekstu jest staranna, choć czasami podział na akapity, zastosowanie cytatów itp. sprawiają piszącemu kłopoty.

Uczeń buduje różne formy wypowiedzi pisemnych z użyciem prostych środków językowych, mało urozmaiconego słownictwa, ograniczonych struktur składniowych i w zakresie tych struktur nie popełnia błędów językowych. Pojawiające się błędy zakłócają komunikację w jedynie w nieznacznym stopniu. Uczeń usiłuje stosować bardziej skomplikowane struktury i w nich błędy są liczniejsze i czasami zakłócają zrozumienie intencji. W pracy widoczne są starania poszerzenia słownictwa (wprowadzanie synonimów, phrasal verbs itp.). Piszący świadomie używa podstawowe znaczniki dyskursu (but, however, although...) i usiłuje wprowadzać te bardziej wymagające. Uczeń zna i stosuje zasady tworzenia konkretnych form wypowiedzi (np. list formalny, rozprawka), stara się różnicować je ze względu na styl. Edycja tekstu jest staranna i podział na akapity, zastosowanie cytatów itp. nie sprawiają piszącemu kłopotów.

Uczeń potrafi samodzielnie formułować wypowiedź przy zastosowaniu zróżnicowanego słownictwa zgodnego z tematem wypowiedzi (tylko nieliczne powtórzenia). Stosuje urozmaicone struktury składniowe, choć w tych trudniejszych pojawiają się błędy, nie zakłócające jednak komunikacji. Piszący świadomie używa zróżnicowane znaczniki dyskursu (but, however, although...), także te bardziej wymagające. Uczeń zna i stosuje zasady tworzenia konkretnych form wypowiedzi (np. list formalny, rozprawka), różnicuje je ze względu na styl. Potknięcia stylistyczne są rzadkie. Edycja tekstu jest staranna i jasny jest podział na akapity, zastosowanie cytatów itp.

Uczeń wykazuje się samodzielnością i kreatywnością w tworzeniu wypowiedzi, stosuje bogate słownictwo, urozmaiconą składnię, tylko sporadycznie popełnia błędy, które nie zakłócają komunikacji. Uczeń tworzy różne typy wypowiedzi poprawne pod względem tematu i formy, . Potrafi formułować i uzasadniać własną opinię, komentować opinie innych osób, wyrażać intencje i stany emocjonalne. Bez problemu świadomie używa zróżnicowane znaczniki dyskursu (but, however, although...), także te bardziej wymagające. Uczeń zna i stosuje zasady tworzenia konkretnych form wypowiedzi (np. list formalny, rozprawka), różnicuje je ze względu na styl. Nie myli stylów. Stara się wykorzystywać chwyt retoryczne odpowiednie dla danej formy wypowiedzi (pytania retoryczne, zwroty do odbiorcy, powtórzenia itp.). Edycja tekstu jest staranna i jasny jest podział na akapity, zastosowanie cytatów itp.

Uczeń spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz wykracza swoimi zainteresowaniami i zaangażowaniem poza treści programowe. Uczeń umie tworzyć ambitne dłuższe teksty, swobodnie operuje środkami językowymi – posługuje się językiem wykształconej osoby. Zna zasady tworzenia form wypowiedzi nie objętych podstawą programową (np. recenzja).

Sprawność czytania

Uczeń rozumie prosty tekst narracyjny, potrafi określić główną myśl tekstu, rozumie ogólny sens dłuższego tekstu i jego fragmentów. Bez problemu lokalizuje w tekście informacje, nawet gdy niektóre jego fragmenty pozostają dla ucznia niezrozumiałe. W prostych tekstach uczeń jest w stanie określić wartość logiczną (prawda/fałsz) poszczególnych tez tekstu, a w tekstach trudniejszych znajduje fragmenty tekstu poświęcone danej tezie.

Uczeń czyta ze zrozumieniem proste teksty, potrafi wyodrębnić główne myśli poszczególnych części tekstu, znajduje określone informacje, rozpoznaje wartość logiczną też które tekst zawiera. Mimo niezrozumienia poszczególnych słów/zwrotów jest w stanie wnioskować o tematyce poszczególnych fragmentów i wartości zawartych w nich informacji.

Uczeń czyta bez problemu teksty proste i krótkie. Nie ma żadnych wątpliwości przy szukaniu potrzebnych informacji czy określaniu wartości logicznej też zawartych w tekście. Ze zrozumieniem przyswaja dłuższe i bardziej złożone teksty, potrafi znaleźć potrzebne informacje i określić bardziej złożone relacje. Uczeń jest wrażliwy na strukturę tekstu i rozpoznaje środki językowe służące jej wyodrębnieniu (np. partykuły „jednak”, „choć”). Tylko z niewielkimi problemami potrafi wstawiać brakujące fragmenty tekstu. Aktywnie wykorzystuje umiejętność domyślania się z kontekstu znaczenia wyrazów trudniejszych

Uczeń czyta ze zrozumieniem zarówno proste, jak i dłuższe, złożone teksty. Bez problemu odnajduje potrzebne informacje, rozpoznaje wartość logiczną i intencje autora. Jest wrażliwy na zawarte w tekście elementy ironii i chwytów retorycznych. Uczeń jest wrażliwy na strukturę tekstu i rozpoznaje środki językowe służące jej wyodrębnieniu (np. partykuły „jednak”, „choć”). Aktywnie wykorzystuje umiejętność domyślania się z kontekstu znaczenia wyrazów trudnych. Uczeń przyswaja także teksty autentyczne, jest w stanie zrozumieć elementy języka potocznego, konstrukcje idiomatyczne i w pewnym zakresie teksty języka naukowego. Potrafi komentować informacje zawarte w tekście, parafrazować je.

Uczeń spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz wykracza swoimi zainteresowaniami i zaangażowaniem poza treści programowe. Jest świadomym odbiorcą tekstów kultury (literatura piękna, prasa, teksty w Internecie). Aktywnie poszerza swoją wiedzę poprzez sięganie do nowych źródeł i jest gotów do rozmowy na ich temat.

Sprawność mówienia

Uczeń zna i wykorzystuje bezbłędnie proste konstrukcje gramatyczno-słownikowe. W zakresie sytuacji przećwiczonych wcześniej bez problemu komunikuje podstawowe informacje i osiąga funkcję perswazyjną języka. Potrafi odpowiednio zareagować na wypowiedzi innych użytkowników języka, zna i stosuje zwroty grzecznościowe. W sytuacjach nowych potrafi przekazać prosty i zrozumiały komunikat przy wykorzystaniu elementarnych struktur gramatycznych oraz ubożego słownictwa. Popelnia błędy leksykalne i gramatyczne, które jednak nie zakłócają komunikacji (cel i główny przekaz wypowiedzi MUSZĄ być zrozumiałe).

Uczeń buduje proste wypowiedzi przy wykorzystaniu znanych struktur leksykalno-składniowych w zadowalającym stopniu. Mimo pojawiających się powtórzeń i błędów językowych bez problemu zachowuje komunikacyjną funkcję języka. Intonacja i wymowa mimo zawahań i błędów także nie zakłócają komunikacji. Uczeń buduje różne formy wypowiedzi ustnej (opowiadanie, opis itp.) i potrafi właściwie zareagować na wypowiedź rozmówcy oraz podtrzymać rozmowę przy zastosowaniu bardziej urozmaiconego słownictwa

Zarówno w sytuacjach przećwiczonych wcześniej, jak i nowych uczeń potrafi wyrazić własną opinię, negocjować, relacjonować wypowiedzi innych osób. Uczeń potrafi tworzyć różne typy wypowiedzi ustnych z zastosowaniem urozmaiconych struktur leksykalno-gramatycznych, rzadko popełnia błędy nie zakłócające jednak komunikacji. Uczeń wykazuje się poprawną intonacją i wymową, stara się wprowadzać znaczniki dyskursu („anyway”, „all in all” itp.), elementy ironii i elementy komunikacji niewerbalnej (.

We wszystkich sytuacjach na wszystkich poziomach komunikacji uczeń posługuje się językiem wykształconej osoby. Zna i świadomie stosuje bardziej zaawansowane struktury leksykalno-gramatyczne, osiąga cel komunikacyjny przy pomocy wszystkich cech prozodii języka. Uczeń usiłuje wprowadzać do swoich wypowiedzi chwytów retorycznych. Stara się wprowadzać do wypowiedzi elementy stylu formalnego. Rzadkie okresy zawahania nie wynikają z braku słów, ale z potrzeby zebrania argumentów. Wyczuwalny jest polski akcent, jednak w zakresie wymowy wypowiedź jest w pełni poprawna i zrozumiała dla odbiorcy.

Uczeń posługuje się językiem wykształconego człowieka z bogatym słownictwem i urozmaiconymi strukturami leksykalno-gramatycznymi i wykorzystaniem cech prozodycznych języka. Uczeń stosuje świadomie chwytów retorycznych i jest w stanie poruszać się w różnych rejestrach języka (formalny, pół-formalny, nieformalny). Polski akcent jest ledwie (lub wcale) wyczuwalny, a w zakresie wymowy wypowiedź jest w pełni poprawna i zrozumiała dla odbiorcy.

<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">Znajomość gramatyki słownictwa</p>	<p>Uczeń stosuje poprawnie proste struktury gramatyczne oraz posiada zasób słownictwa zawarte w podstawie programowej. Buduje proste zdania, czasem usiłuje stworzyć zdania złożone połączone prostymi spójnikami („And”, „but” itp.) Stara się stworzyć bardziej zaawansowane struktury gramatyczne z podstawy programowej, ale popełnia przy tym błędy. Dobór słownictwa nie zawsze odpowiada tematowi.</p>	<p>Uczeń poprawnie stosuje struktury gramatyczne oraz słownictwo wymagane w podstawie programowej. W sytuacjach przewidzianych wcześniej zna i stosuje struktury leksykalno-gramatyczne tylko z drobnymi błędami, które jednak nie mogą zakłócać funkcji komunikacyjnej języka. W sytuacjach nowych uczeń stosuje poprawnie proste struktury leksykalno-gramatyczne i stara się sięgać do bardziej zaawansowanych, choć czasem popełnia błędy. Zdania budowane przez ucznia są dostosowane do potrzeb (w miarę możliwości pojawiają się konstrukcje złożone, połączone odpowiednimi spójnikami).</p>	<p>Uczeń poprawnie stosuje struktury leksykalno-gramatyczne wymagane w podstawie programowej oraz posiada duży zasób słów zawartych w materiale nauczania. Jest świadom istnienia formacji synonimicznych i różnic w odcieniu znaczeniowym poszczególnych odmian struktur leksykalno-gramatycznych. Stara się dobierać gramatykę i słownictwo do bieżących potrzeb komunikacyjnych (np. wymagane przy tworzeniu tekstów w stylu formalnym). Buduje spójne i rozbudowane zdania. Popełniane błędy są sporadyczne.</p>	<p>Uczeń bezbłędnie stosuje struktury leksykalno-gramatyczne wymagane w podstawie programowej oraz posiada bardzo bogaty zasób słów zawarty w materiale nauczania. Stosowane struktury gramatyczne są dostosowane do potrzeb (np. stosowanie idiomów, phrasal verbs i odpowiednich związków frazeologicznych). Bez problemu stosuje konstrukcje synonimiczne. Buduje spójne i rozbudowane zdania z urozmaiconymi strukturami leksykalno-gramatycznymi.</p>	<p>Uczeń bezbłędnie stosuje wymagane struktury leksykalno-gramatyczne oraz te wykraczające poza program. Zna i czynnie wykorzystuje elementy języka potocznego, stylu naukowego itp. Precyzyjnie komunikuje zamierzone treści, w przypadku zapomnienia słowa bez problemu stosuje konstrukcje synonimiczne. Posługuje się językiem wykształconego człowieka ze zróżnicowaniem na rejestry języka. Stosuje bogaty zasób słów wykraczający poza materiał nauczania.</p>
---	---	--	--	--	---

<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">Inne umiejętności</p>	<p>Uczeń dostrzega i potrafi poprawić błędy, posiada umiejętność korzystania ze słownika i innych źródeł. Potrafi wykorzystać analogie językowe z życia codziennego (np. zapożyczeń anglojęzycznych w języku polskim). Jest świadomy własnych postępów i z pomocą nauczyciela identyfikuje i stara się poprawić braki.</p>	<p>Uczeń korzysta ze słownika oraz innych źródeł informacji, w tym również źródeł elektronicznych w celu zdobywania wiedzy językowej. Jest świadomy funkcjonowania języka angielskiego w rodzinie języków europejskich (np. ogólnoeuropejskie zapożyczenia z łaciny). Uczeń potrafi ocenić własne postępy w uczeniu się języka obcego i z pomocą nauczyciela zdiagnozować braki. Aktywnie stara się te braki eliminować.</p>	<p>Uczeń potrafi ocenić własny postęp w uczeniu się języka obcego. Jest świadomy funkcjonowania języka angielskiego w rodzinie języków europejskich (np. ogólnoeuropejskie zapożyczenia z łaciny). Potrafi korzystać z materiałów adaptowanych i autentycznych w celach samokształcenia.</p>	<p>Uczeń potrafi współdziałać w grupie, opracowywać projekty, samodzielnie znajdować przydatne informacje w obcojęzycznych bazach danych i zasobach sieciowych. Jest świadomy funkcjonowania języka angielskiego w rodzinie języków europejskich (np. ogólnoeuropejskie zapożyczenia z łaciny).</p>	<p>Uczeń spełnia wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą oraz wykracza swoimi zainteresowaniami i zaangażowaniem poza treści programowe. Aktywnie korzysta z możliwych źródeł do samokształcenia, uczestniczy w życiu kulturalnym związanym ze światem anglojęzycznym (np. czyta literaturę, prasę, wykazuje zainteresowanie historią tego obszaru).</p>
--	--	--	--	---	--